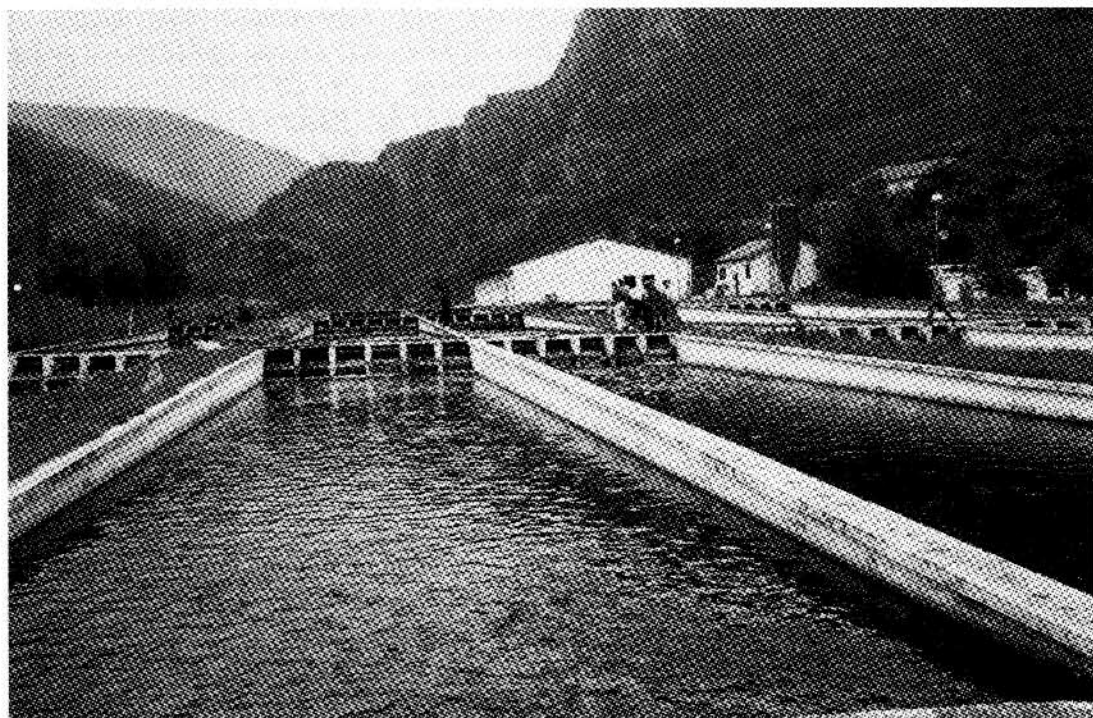

PRILOZI RIBARSTVENOJ STRUCI

VIJESTI

OSLOBOĐENA SU NAM RIBOGOJILIŠTA

Hrvatska je prije rata proizvodila oko 1.000 tona kalifornijske pastrve. Agresijom srbočetničke horde te okupacijom nekih ribogojilišta ta se je proizvodnja smanjila. Akcija »Oluja« ponovno je vratila otuđene objekte, pa je sada moguće koristiti se pastrvskim objektima u Kninu i u Donjem Lapcu.

Sl. 1. Ribogojilište Knin

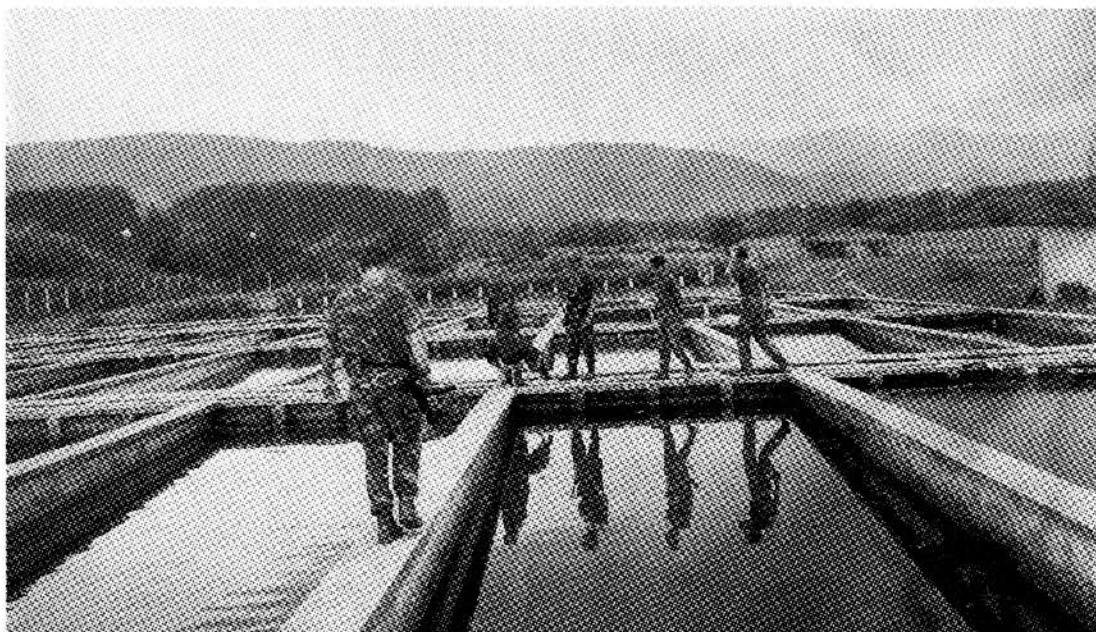
Ribogojilište u Kninu sagrađeno 80-ih godina, prema predviđanjima, trebalo je proizvoditi više od 100 tona kvalitetne pastrve. Na žalost, već pri samoj gradnji odstupilo se od predviđenih tehnoloških rješenja i napravljeno je mnogo propusta. Zbog tih razloga objekt iako se koristi izvorskom vodom rijeke Krke, nikad nije proizveo više od 62 tone ribe, a ciklus proizvodnje od ikre do konzuma trajao je od 16 do 24 mjeseca. Jasno da takva proizvodnja nije mogla pokriti materijalne troškove, te, uz veliki broj radne snage (20 ljudi, od čega su četiri s visokom stručnom spremom) objekt je uvijek bio nerentabilan.

Sl. 2. Zdravstveni pregled riba na ribogojilištu Knin.

Sl. 3. Kontrola stanja na ribogojilištu Donji Lapac

Sl. 4. Dovod vode na ribogojilištu Donji Lapac

U vrijeme okupacije proizvodnja je održana. Iz nađene dokumentacije čuvarske službe vidi se da je bilo mnogo problema pljačkom od vojske i policije, te nediscipline u radu. Nakon oslobađanja objekta odmah su došli stručnjaci Instituta »Ruđer Bošković« iz Zagreba, te spriječili izlazak ribe iz bazena koje su Srbi u povlačenju otvorili. Potom je obavljen pregled zdravlja ribe i kvalitete vode, a onda je uspostavljena proizvodnja. Uz pomoć general pukovnika Ivana Čermaka i vojnih postrojbi, te stručnog dijela koji su vodili stručnjaci Instituta »Ruđer Bošković«, ribogojilište je sanirano. Proizvedena riba davana je hrabrim oslobodiocima.

Ribogojilište u Donjem Lapcu, koje je također izgrađeno 80-ih godina, na žalost nisu odmah posjetili stručnjaci, tako da je riba otišla u otvorene vode. Ribogojilište, isto kao i kninsko nije tehnološki dobro izvedeno, pa mu je površinski kapacitet znatno veći od dotoka izvorske vode (slika dovod vode).

Prema dosadašnjim analizama oba ribogojilišta se nalaze na vodi dobre kvalitete, ali je nužna rekonstrukcija, kako u pogledu dobivanja konzumne ribe u kraćem vremenu, tako i tehnološkim mogućnostima da na 100 tona proizvodnje radi onolik broj ljudi kolik bi na takvoj proizvodnji radio u Europi. Sada je npr. na ribogojilištu u Kninu nemoguće ispustiti iz uzgojnih bazena vodu, te kod izlova 1/3 zaostane. Za bazene veličine 25x7x1 m otvor za ispuštanje samo je 20x20 cm. Što takve »sitnice« u tehnologiji znače, ne trba posebno isticati. Promjena takvih i sličnih »sitnica«, kao i primjena pravilne tehnologije, nužni su da bi objekti bili rentabilni.

Nadamo se da će se u organizaciji poljoprivrede u oslobođenim dijelovima domovine slušati riječi stručnjaka, te objekti za proizvodnju riba postaviti u svjetske proizvodne standarde.

Dr. Zlatica Teskeredžić